

ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

นางสาวเบญจวรรณ เจนเชตกิจ

การบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 2.) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 181 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.947 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกขนาดโรงเรียน (จำนวนนักเรียน) โดยใช้ t-test 4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 158 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดจำนวนนักเรียน สูงกว่า 1,200 โดยเป็นครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปี ขึ้นไป

2. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก

3. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ดังนี้

4. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร พบว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี กับ 11 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ 11 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ทำงานอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ

ความคิดเห็น การดูแลช่วยเหลือ

ความนำ

ในปัจจุบันการศึกษานับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีความเจริญงอกงามก้าวหน้าทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ สังคม วัฒนธรรม และสติปัญญา โรงเรียนหรือสถานศึกษาจึงมีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือ อบรมสั่งสอน ฝึกฝนจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้เจริญเติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542(สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545, หน้า 3) คือ เป็นคนดี คนเก่ง และมีสุข ดังนั้น

โรงเรียนหรือสถานศึกษา จึงต้องหาวิธีจัดกระบวนการทางการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนทุกด้าน นอกจากการจัดหลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนา ในสภาพของสังคมยุคการสื่อสารไร้พรมแดน เราต้องยอมรับว่า มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากในการดำเนินชีวิต การสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลทางความเจริญรุ่งเรืองแล้ว ยังมีผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการแข่งขันกันในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งปัญหายาเสพติด ที่รุนแรง ปัญหาเหล่านี้ก่อให้เกิดความเครียด ความทุกข์ ความวิตกกังวล มีการปรับตัวไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตจตุจักร จำนวน 7 โรงเรียน เพื่อที่จะได้ทราบถึงการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปใช้วางแผนดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยมี

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- ประสบการณ์การทำงาน
- ขนาดสถานศึกษา (จำนวนนักเรียน)

- 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตจตุจักร ประกอบด้วย

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนา
- 4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อนักเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 181 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการ 1-12 กุมภาพันธ์ 2558

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 158 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดจำนวนนักเรียน สูงกว่า 1,200 โดยเป็นครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปี ขึ้นไป

2. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก

3. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในโรงเรียนขนาด(จำนวนนักเรียน) ต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณารายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณารายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า

1.การแสดงความคิดเห็นความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการคัดกรองนักเรียน ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ การส่งเสริมนักเรียน เนื่องจาก การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีความจำเป็นในการคัดกรองนักเรียนและการป้องกันและการแก้ไข ปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัย ประภาศรี ศรีวงศ์พันธ์ (2549,บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนทุกขนาดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนทุกขนาดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ด้านการส่งเสริมและการพัฒนานักเรียน โรงเรียนทุกขนาดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ด้านการป้องกันและการแก้ไข ปัญหา โรงเรียนทุกขนาดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านดังนี้

ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 2.การจัดทำระเบียบแบบอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจุบัน และ ข้อ 3 การได้ศึกษาข้อมูลทางด้านสุขภาพร่างกายของนักเรียน (น้ำหนัก ส่วนสูง โรคประจำตัว)

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า ครูมีทุกคนเอาใจใส่ดูแลนักเรียน มีการศึกษาและเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลในทุกๆด้าน ตลอดจนมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แนะแนว วิชาการ และการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองเพื่อข้อมูลของนักเรียนโดยตรง สอดคล้องกับ อภินันทนา แสันทวี (2551, หน้า 72) ว่าด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตไม่เหมือนกัน หล่อหลอมทำให้เกิดพฤติกรรมหลายรูปแบบ ทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูล ที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญและที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้นสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันการแก้ไข ปัญหาของนักเรียนได้

อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึก หรือการคาดเดาโดยเฉพาะการ
แก้ปัญหานักเรียน ซึ่งทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียนโดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก และ
เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 8.คัดกรองนักเรียนโดยใช้ดุลยพินิจของตนเอง มีความคิดเห็นอยู่
ในระดับมากที่สุด สืบเนื่องมาจากในขั้นต้นครูจะเป็นผู้พิจารณาหรือคัดกรองนักเรียนด้วยการ
สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนด้วยตนเองก่อน สอดคล้องกับ อภินันทนา แสนทวี (2551, หน้า
68) ให้ความหมายของการคัดกรองนักเรียนว่า การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลนักเรียน
เป็นรายบุคคลสรุปเพื่อแบ่งกลุ่มตามพฤติกรรมด้านบวกและด้านลบจากเครื่องมือแบบบันทึก
ต่างๆ

ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียนโดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็น อยู่ใน
ระดับมาก สืบเนื่องมาจากครูทุกท่านได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการส่งเสริมนักเรียนแต่ละ
กลุ่มอย่างหลากหลาย มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนกลุ่มปกติทั่วไป ซึ่งมีความ
สอดคล้องกับ กรมสุขภาพจิต (2544ก,หน้า 29)ได้กล่าวถึงวิธีการและเครื่องมือในการส่งเสริม
นักเรียนไว้ว่าวิธีการและเครื่องมือในการส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณา
ดำเนินการได้แต่มีกิจกรรมหลักที่สำคัญต้องดำเนินการคือ1)การจัดกิจกรรมโฮมรูม
(Homeroom) 2) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)

ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ
มาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 3ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับตัวและการวางตัวใน
สังคมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สืบเนื่องมาจาก ครูทุกท่านเมื่อพบว่านักเรียนมีปัญหา
ก็จะพยายามให้คำแนะนำด้วยตนเองก่อน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน (2546,หน้า11-6) ให้ความสำคัญการป้องกันและแก้ไขปัญหว่าครูที่ปรึกษาควรให้ความ
เอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มช่วยเหลือต้องให้ความ
ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดขีดแนวทางการป้องกันช่วยเหลือแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนมีหลาย
วิธีการแต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาต้องดำเนินการ 2 ประการคือ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นการจัด
กิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

ด้านที่ 5 การส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากสืบเนื่องมาจากครูได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาว่าต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สอดคล้องกับ จุฑาภรณ์ นาคประวัติ(2553, หน้า 40) ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้นอาจมีบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เกยเป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โต จนยากต่อการแก้ไขการส่งต่อ แบ่งเป็น 2 แบบคือ 1) การส่งต่อภายในครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ในทันทีขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น 2) การส่งต่อภายนอกครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินงานส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

2.จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน (จำนวนนักเรียน) พบว่าโดยภาพรวมไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 บุคลากรในโรงเรียนทุกคนเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างเป็นระบบมีกระบวนการทำงานที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับ กรมสามัญศึกษา(2544, หน้า 3) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นระบบที่สามารถดำเนินการเพื่อให้มีกระบวนการทำงานเป็นระบบ มีความชัดเจนและครอบคลุม มีกระบวนการทำงานที่มีคุณภาพ และการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และมีศักยภาพเป็นทรัพยากรบุคคลที่พร้อมสมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม และมีชีวิตที่สงบสุขรายด้านครูที่มีอยู่ที่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น และรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ถ้าพิจารณา รายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 อาจสืบเนื่องมาจากการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูให้มีคุณภาพมากขึ้น หรือมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ นั้นแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละคน ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่กลุ่มปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงมีปัญหา และเป็นการช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชน คาดหวังต่อไป สอดคล้องกับ อภินันทนา แสนทวี (2551, หน้า 79) ให้ความสำคัญการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่า จะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง ในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมี ปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียน กลุ่มปกติและมี คุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป โดยมุ่งเน้นการพัฒนาตามหลักไตรสิกขา คือ สีล สมาธิ ปัญญา โรงเรียนวิถีพุทธต้องอบรมผู้เรียนให้กิน อยู่ ดูแลและฟังเป็น และอินทรา ฮวด เจริญ (2550,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า โดยภาพรวมและด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่ แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการส่งเสริมนักเรียนแตกต่างกันตามขนาดโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต.(2544). **คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล**.กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- จุฑาภรณ์ นาคประวัติ. (2553). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในเขต อ.สอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2**.วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เชาวลิต จินดารัตน์.(2551). **การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชา**
- ประกาศรี ศรีวงศ์พันธ์.(2549). **การดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประถมศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- มานพ บุญสมพงษ์.(2551). **ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรสด. การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- รัตนพร พลลาภ.(2551). **การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- วรภรณ์ ภาตังใจจริง. (2552). **รายงานการวิจัย เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชวินิต. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.**
- สมชาย เหลืองอ่อน.(2549). **ปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- สมานมิตร ดอกขจร. (2552).**การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านคอนน้อย อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). **แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- อภินันทนา แสนทวี. (2551). **คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวโรงเรียนวิถีพุทธโรงเรียนโคกสลุยวิทยา จังหวัดลพบุรี. สารนิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

